

ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mereacre Com” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 decembrie 2017 reclamantul Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Societății cu Răspundere Limitată „Mereacre Com” privind la încasarea datoriei în sumă de 4830,22 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 838,07 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza facturilor fiscale, Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată în calitate de vânzător a livrat companiei Societatea cu Răspundere Limitată „Mereacre Com” marfă, iar ultimul în calitate de cumpărător, urma să o primească și să achite prețul în termen de 7 zile calendaristice din momentul livrării mărfii.

A menționat că, în conformitate cu actul de verificare a plăților din 12 noiembrie 2015, datoria pârâtului pentru marfa livrată constituie 4 830,22 de lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, la 22 decembrie 2015, în adresa pârâtului, a fost expediată cererea de soluționare prealabilă pe cale extrajudiciară a litigiului, fiind comunicate pretențiile Societății Comerciale „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată și posibilitatea de a achita datoria în termen de 7 zile calendaristice, însă cererea prealabilă a rămas fără răspuns.

De asemenea, pentru perioada 30 decembrie 2015 – 20 septembrie 2016 pretinde reclamantul încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 838,07 de lei.

Solicită reclamantul încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Mereacre Com”, a datoriei în sumă de 4 830,22 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 838,07 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată, ca fiind tardivă.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, cu menținerea hotărârii din 14 iunie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate.

A specificat că, ultima achitare a mărfii de către Societatea cu Răspundere Limitată „Mereacre Com”, a fost făcută la 28 mai 2014, prin prisma art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, anume de la această dată a început curgerea termenului de prescripție a reclamantului Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, pentru adresarea unei acțiuni în vederea apărării drepturilor sale, dacă pretinde că i-au fost încălcate careva drepturi ce rezultă din neachitarea corespunzătoare a mărfii livrate în baza facturilor nr. FU4928176 din 14 august 2013, nr. FU 5965565 din 15 martie 2014 și nr. FU 6805920 din 30 aprilie 2014. Astfel, prima instanță just a concluzionat că, acțiunea a fost depusă în instanța de judecată cu depășirea termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de lege or, necătând la faptul că dreptul la acțiune a apărut la data de 28 mai 2014, cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la data de 21 decembrie 2017.

La 25 martie 2019 Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs solicitând casarea deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 14 iunie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi privind încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Mereacre Com” în beneficiul Societății Comerciale „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată a datoriei în sumă de 4830,22 de lei, dobânzii de întârziere în sumă de 838,07 de lei, și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, de apel și recurs.

Ca temei de declarare a recursului a menționat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța a interpretat în mod eronat legea, anume prevederile art. art. 267¹ și 272 Cod civil.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a interpretat eronat legea or, la 22 decembrie 2015 în adresa intimatului a fost expediată o notificare prin care s-a solicitat să fie achitată suma datoriei în baza facturii. Consideră recurentul că așa cum intimatul a recepționat notificarea la 24 decembrie 2015, avea 7 zile din data recepționării pentru achitarea datoriei, astfel termenul de achitare expira pe data de 31 decembrie 2018.

Sustine că factura fiscală emisă, nu are termen de prescripție or, prescripția începe să curgă din momentul în care creditorul a solicitat de la debitor executarea obligației în baza facturii fiscale, în conformitate cu art. 575 alin. (1) Cod civil.

Menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența circumstanțelor pricinii,

nu a constatat cu certitudine forța probatorie a documentelor anexate la dosar, nu a soluționat obiectiv cauza.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 11 ianuarie 2019 (f.d. 105), însă la dosar lipsește confirmarea recepționării deciziei de către părți.

Prin urmare recursul declarat la 25 martie 2019 de către Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 aprilie 2019 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 20 mai 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Mereacre Com” a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil pe motiv că nu întrunește condițiile admisibilității stabilite de art. 433 Cod de procedură civilă, și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Auromex Prim” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh